

Un început nou

Convertirea - o schimbare radicală

Walter Bligh Westcott

Online începând de la: 22.12.2022, Actualizat: 22.12.2022

© SoundWords 2000–2020. Toate drepturile rezervate.

Toate articolele sunt prevăzute pentru folosirea exclusiv personală. Ele pot fi distribuite și fără cererea permisului de distribuire. Sunt interzise orice forme de multiplicare în scopuri comerciale. Publicarea pe alte pagini de internet este permisă numai cu acceptul redacției noastre.

Versete călăuzitoare: Ioan 13.13; Faptele apostolilor 1.8; 4.23; 2. Corinteni 5.15; Galateni 5.16

Convertirea înseamnă o schimbare radicală. Chiar și în cazul unei persoane care a fost întotdeauna de încredere, decentă și religioasă, schimbarea nu este mai puțin autentică, chiar dacă ea este mai puțin vizibilă pentru un observator extern. Sursele și motivațiile interioare ale unei persoane sunt atinse și direcționate în direcții noi atunci când se *convertește* sau se întoarce la Dumnezeu.

Acest lucru este atât de adevărat și de important, încât o persoană care își schimbă modul de viață, circumstanțele și relațiile, fără această lucrare interioară, este într-adevăr reformată, dar nu convertită.

Pe de altă parte, o lucrare autentică a Duhului lui Dumnezeu în interior trebuie să producă în mod incontestabil o schimbare în exterior, care este mai mult sau mai puțin vizibilă în funcție de cariera anterioară a „convertitului”.

Nu vreau să arăt acum cum are loc convertirea, dar este dorința mea de a-i ajuta pe cei care au pornit pe „calea vieții”, arătându-le câteva dintre „lucrurile noi” care le aparțin.

1. Un Domn nou

Ioan 13.13: Voi Mă numiți «Învățătorul» și «Domnul» și bine ziceți, pentru că sunt.

Ai fost sub un control fals de-a lungul vieții tale responsabile și neconvertite. Încercând din toate puterile să fii independent de Dumnezeu, ai căzut în robia teribilă a păcatului și a lui satan. Este posibil să nu fi fost conștient de aceasta timp de mulți ani, dar Dumnezeu ți-a deschis ochii și ți-a arătat nu numai situația ta reală, ci și pe Eliberatorul tău care este „mai tare decât un om puternic cu armură” (Luca 11.21,22).

Și acum - nu trebuie să îți amintesc cum s-a întâmplat aceasta - ești liber! Dar - și vreau să fii pe deplin conștient de acest mare adevăr - ai fost eliberat prin jertfă și răscumpărare: jertfă, pentru că este vorba de un *preț*; răscumpărare, pentru că ai fost *cumpărat* (1. Corinteni 6.20).

Așadar, există o dublă pretenție față de tine: dragoste și proprietate. Singurul și naturalul răspuns la harul care te-a căutat și te-a găsit este predarea completă și imediată către Cel care este acum nu numai Mântuitorul tău, ci și Domnul tău.

Așadar, începe prin a-l preda duhul, sufletul și trupul, timpul, talentele și banii - puneți *totul* la picioarele Lui. El merită aceasta - poți avea încredere în El. El a mers pe cale - Îl poți urma. El este înțelept și iubitor - poți să asculți de El. El este puternic - te poți sprijini pe El.

Pentru a fi fericit și util, nu trebuie să existe îngrădiri. Tot ceea ce se reține inhibă. Viața predată este viața de succes potrivit estimării lui Dumnezeu.

Nu permite sub nicio formă ca lașitatea sau teama de consecințe să te împiedice să-L

mărturisești pe Isus ca Domn al tău. Acasă, la birou, la bursă, la atelier, mărturisește cu *îndrăzneală* că ești de partea lui Hristos. Pe El Îl vei lipsi de slava Sa și pe sufletul tău de bucuria lui dacă nu o faci, chiar dacă, în mod natural, te temi de acest test.

În cele din urmă – „Recunoaște-L în toate căile tale și *El* îți va netezi cărările” (Proverbe 3.6).

2. O putere nouă

Faptele apostolilor 1.8: Veți primi putere.

Viața la care se face referire mai sus ar fi imposibilă dacă nu i s-ar da „putere de sus”. Și ea este prezentă: oricine se încrede în Cel înviat dintre morți primește Duhul Sfânt, a cărui putere este suficient de mare pentru a-l conduce pe credincios la victorie împotriva tuturor influențelor adverse. Viața creștină trebuie să fie o viață de biruință de-a lungul întregii linii, iar în acest scop Duhul Sfânt nu trebuie să fie întristat. El vine să își stabilească locuința în cei care se încred în Isus și rămâne cu ei pentru totdeauna. Este extrem de important ca prezența și autoritatea Sa să fie recunoscute și să nu se permită nimic care să fie incompatibil cu sfințenia Sa.

În momentul în care un credincios păcătuiește sau se complăce în rău, Oaspetele său divin este întristat - nu îndepărtat - și bucuria și puterea pot fi restabilite doar după mărturisire și judecare de sine. Acest fapt, dovedit mereu de experiențele amare din viața multor creștini, nu poate fi subliniat suficient de puternic.

La fel cum o mașină electrică se oprește și luminile se sting imediat când se pierde contactul cu bateria, tot așa nu există nici mișcare divină și nici lumină divină atunci când părtășia este întreruptă prin întristarea Duhului Sfânt. Pe de altă parte, nu se poate supraestima ceea ce Dumnezeu ar putea și ar face prin cei „plini de Duhul Sfânt”. Cincizecimea stătea în pragul experienței creștinismului, dar puterea Cincizecimii este încă pe pământ, iar binecuvântările minunate din vremurile recente dovedesc că Dumnezeu este gata să lucreze prin Duhul Său cel Sfânt ca în vremurile străvechi, dacă suntem dispuși să-L lăsăm să lucreze cu noi. Se va retrage cititorul sau cititoarea acestui document pentru o vreme în liniște și va merge în prezența lui Dumnezeu, rugându-se cu sinceritate ca întreaga lui viață, sau a ei, să fie marcată de plinătatea puterii care ar rezulta din predarea sub controlul Duhului Sfânt?

Copiii lui Dumnezeu au nevoie de hrană, îngrijire și sfat, iar multele suflete pierdute din jurul nostru doresc eforturi serioase și rapide pentru a le ridica cu Evanghelia. Fie ca Dumnezeu să ridice mulți bărbați devotați și femei devotate care, în lucrarea și puterea Duhului Sfânt, să meargă acolo unde abundă păcatul și nevoia.

3. Un țel nou

2. Corinteni 5.15: Și El a murit pentru toți, pentru ca cei care trăiesc să nu mai trăiască pentru ei înșiși, ci pentru Cel care pentru ei a murit și a înviat.

Orice om, care dorește să aibă succes, trebuie să aibă un obiectiv înaintea ochilor. În

economie, în sport, în studiu, în viața civilă, casnică și socială, scopul determină comportamentul. Care om ar reuși într-un domeniu oarecare al vieții, dacă nu ar avea un scop înaintea ochilor și dacă nu l-ar avea în permanență în fața lui?

Chiar Hristos Însuși „*pentru bucuria pusă înainte Lui* a răbdat crucea, a disprețuit rușinea” (Evrei 12.2). Astfel, fiecare după măsura lui, creștinul are nevoie de un subiect suficient de atractiv și de puternic pentru a-l îndepărta de lume și de plăcerile ei, care odinioară l-au ținut captiv. Inima naturală se îndreaptă spre lume așa cum acul busolei se îndreaptă spre nord, dar un magnet puternic va devia acul, iar un magnet și mai puternic va devia inima!

Cine poate face acest lucru în afară de Hristos? Și nu este El suficient de atrăgător? Nu a fost el oare cel mai mare om al timpului său, fariseul de odinioară și persecutorul zelos al Bisericii, cel care a spus cu o inimă arzătoare: „dar cele care îmi erau câștig le-am socotit pierdere, datorită lui Hristos. Dar în adevăr, și socotesc că toate sunt pierdere, datorită valorii nespuse de mari a cunoștinței lui Hristos Isus, Domnul meu, pentru care am pierdut toate și le socotesc ca fiind gunoi, ca să-L câștig pe HRISTOS” (Filipeni 3.7-8)?

Astfel, Hristos înviat și glorificat devine noul țel al tânărului credincios, care se ocupă de acum înainte de „Cel pe care Îl iubește, deși nu L-a văzut” (1. Petru 1.8).

Într-o seară, un băiat stătea înaintea ușii unei colibe și ținea strâns în mână o bucată de sfoară. Când a fost întrebat de ce o ținea atât de strâns, băiatul a arătat spre cer și a încercat să-i arate interlocutorului un zmeu, care ar fi plutit în aer. Cu toate acestea, era întuneric și zmeul nu putea fi văzut. „De unde știi că este într-adevăr acolo?”, a fost întrebat băiatul. „Ei bine, domnule”, a spus el, „pentru că, deși nu-l pot vedea, *îl simt cum trage*”.

Într-o zi - și s-ar putea să fie foarte curând - creștinul, ai cărui ochi sunt mereu îndreptați spre cer, va fi eliberat de „legea naturii” care îl leagă de pământ, și se va ridica „într-o clipă” (1. Corinteni 15.52), pentru a se întâlni cu Domnul său care coboară, și atunci dragostea condescendentă și dragostea conciliantă se vor face fericite una pe alta.

4. Dorințe noi

Galateni 5.16: Umblați în Duhul, și nu veți împlini poftetele cărnii.

„Nu știu ce s-a întâmplat cu Jack”, spunea cineva care a fost cândva tovarășul credincios al celui menționat; „nu-l mai pot convinge să facă nimic din ce făcea înainte. Nu mai merge la teatru sau la dansuri, iar în ceea ce privește un pahar sau o țigară, îmi spune că și-a ars pipa și că nu va mai încerca nici o băutură! El numește asta convertire, dar eu îi spun înnebunire. Și totuși pare fericit. Nu pot să înțeleg asta.”

Ce s-a întâmplat cu Jack și cu toți ceilalți care s-au „convertit” în mod similar? Simplul fapt este că harul lui Dumnezeu a lucrat atât de mult în inimile lor, încât cu siguranță nu mai au nicio dorință pentru lucrurile fără de care ar fi crezut înainte că este imposibil să trăiască.

Fără îndoială că vechile dorințe se afirmă uneori - și foarte puternic - dar multă rugăciune și

studiu al Cuvântului vor atrage inima și mintea din ce în ce mai mult de la lucrurile vizibile și temporale la cele nevăzute și veșnice.

Una dintre cele mai bune modalități de a preveni pătrunderea gândurilor rele este să urmărim îndemnul lui Pavel către credincioșii din Filipi: „Încolo, fraților, toatecele adevărate, toate cele vrednice de respect, toate cele drepte, toate cele curate, toate cele vrednice de iubit, toate cele vorbite de bine, dacă este vreo virtute și dacă este vreo laudă, la ACESTE GÂNDIȚI” (Filipeni 4.8).

Preocuparea cu binele este cel mai bun antidot împotriva răului, iar faptele bune nu lasă loc pentru fapte rele. Prin urmare, fiecare tânăr credincios ar trebui să își facă un obicei din a citi zilnic Biblia și să-și rezerve un anumit timp pentru devoțiune și rugăciune. În acest fel, el va fi echipat pentru o slujire activă, și nu există viață creștină deplină, dacă ea nu include o slujire deosebită pentru Domnul. Fără îndoială, chiar și munca de zi cu zi poate și ar trebui să fie făcută „pentru Domnul”, dar testul realității și devotamentului nostru este felul în care folosim „timpul liber”. Secretul nemulțumirii predominante în rândul tinerilor creștini este că ei nu intră în contact cu alte suflete nevoiașe - dacă ar face-o, ar fi mai recunoscători pentru propriile îndurări și ar avea mai multă compasiune pentru ceilalți.

Dacă nu întristăm Duhul lui Dumnezeu, El ne va umple inimile cu dragoste și compasiune față de cei nemântuiți, iar noi ne vom îngriji cu bucurie de nevoile lor spirituale și temporale. În acest punct trebuie subliniat faptul că există un mare pericol ca acest ultim aspect să fie trecut cu vederea de către oamenii ultra-spirituali.

Este pur și simplu o batjocură să te aștepti ca oamenii să asculte predici despre sufletele lor atunci când sunt flămânzi de hrană și în mare nevoie din cauza sărăciei și a lipsurilor. Domnul Însuși ne-a dat un exemplu binecuvântat în această privință (ca și în oricare alta), pentru că El nu a ignorat niciodată foamea și nevoile de care era înconjurat.

Să-L imităm și să lăsăm tinerii care aparțin lui Hristos să fie dispuși să cheltuiască bani și să depună efort pentru a ușura unele dintre nevoile îngrozitoare care există în marile noastre orașe, iar tinerele femei să viziteze bolnavii acasă și în spital și să își folosească acele de tricotat în beneficiul celor care sunt prost îmbrăcați.

Maria din Betania este apreciată pe bună dreptate ca o femeie înțeleaptă, lăudată de Domnul Însuși pentru că „și-a ales partea cea bună, care nu va fi luată de la ea” (Luca 10.42), dar să nu uităm că și Dorca a fost considerată o femeie de mare valoare, atât de mult încât a fost înviată din morți! Comentariul Duhului Sfânt despre ea este foarte remarcabil: femeia aceasta „era bogată în fapte bune și în milosteniile pe care le făcea” (Faptele apostolilor 9.36).

Chiar și marele apostol Petru a fost rugat să „vadă lenjeria și hainele pe care le făcuse Dorca”. - Nu e de mirare că o astfel de femeie a fost readusă la viață, pentru a-și relua slujbele foarte utile!

5. O nouă societate

Faptele apostolilor 4.23: După ce li s-a dat drumul, ei s-au dus la ai lor.

Unul dintre primele semne ale unui creștin adevărat este despărțirea de vechile legături. O veche zicală spune: „Spune-mi cu cine te însoțești, și-ți voi spune ce fel de om ești”, iar acest lucru se poate spune cu siguranță și despre un creștin. Oricât de adorabili și interesanți ar fi prietenii noștri neconvertiți, există acum o barieră între spiritul lor și al nostru, *pentru că ei nu-L iubesc pe Cel căruia Îi datorăm totul.*

Menționarea Numelui atât de drag credinciosului nu este agreată de către vechii săi tovarăși, iar dacă tânărul creștin este credincios Domnului său, numele său va fi în curând șters de pe lista de invitații, care înainte ar fi fost considerată incompletă fără el. Și el va prefera aceasta, căci a fi *de bunăvoie* într-o spicetate în care Mântuitorul este disprețuit nu arată o inimă credincioasă și devotată. Căsătoria, parteneriatele de afaceri și alte întreprinderi ar trebui să fie analizate în lumina declarației clare și fără compromisuri a Cuvântului lui Dumnezeu (2. Corinteni 6.14-16):

„Nu vă înjugați nepotrivit cu cei necredincioși; pentru că ce legătură este între

- dreptate și fărădelege?
- sau ce comuniune are lumina cu întunericul?
- și ce înțelegere are Hristos cu Belial?
- sau ce parte are un credincios cu un necredincios?
- Și ce înțelegere are templul lui Dumnezeu cu idolii?”

Nerespectarea acestei porunci solemne a dus la cele mai dezastruoase rezultate, ca să nu mai vorbim de dezonoarea adusă Numelui prin care am fost chemați.

Cât de frumoasă este, pe de altă parte, comuniunea și părtășia poporului lui Dumnezeu! Biserica este sfâșiată de dezbinare și discordie, dar cei care Îl iubesc cu adevărat pe Domnul se iubesc cu adevărat și între ei, și toți sunt botezați de *un singur* Duh într-*un singur* trup.

De aceea, ei au interese și așteptări comune, și este un lucru fericit când creștinii își vorbesc unii altora despre Domnul, pe care Îl iubesc, și prețuiesc mult lucrurile în care sunt una, în loc să scoată în evidență diferențele.

Să rezumăm acum ceea ce s-a scris. Mărturisirea constantă că ești de partea lui Isus ca Domn - predarea sub controlul Duhului Sfânt - preocuparea inimii cu Hristos Însuși - și practicarea dragostei față de toți copiii lui Dumnezeu - vor asigura o viață sfântă, fericită și folositoare pentru toți tinerii creștini. Să dea Dumnezeu ca fiecare cititor al acestui tratat să fie foarte binecuvântat spre slava lui Dumnezeu, spre bucuria sufletului său și spre ajutorul și învierea credincioșilor și a păcătoșilor „până la venirea Lui” (compară cu 1. Corinteni 11.26)!

Tradus de la: [Ein neuer Anfang](#)

Titlul original în engleză: *A New Start*, din seria *The „Helpful“*, Nr. 1

Traducere: Ion Simionescu